

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2012 r. w sprawie T-534/10 Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 24 sierpnia 2012 r. przez Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias

(Sprawa C-393/12 P)

(2012/C 343/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias (przedstawiciele: C. Milbradt i A. Schwarz, Rechtsanwältinnen)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszące odwołanie

- uchylenie orzeczenia Sądu Unii Europejskiej (ósma izba) z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie T-534/10;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu (ósmej izby) z dnia 13 czerwca 2012 r., na mocy którego oddalono skargę strony wnoszącej odwołanie na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 20 września 2010 r. dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias a Garmo AG w przedmiocie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „Hellim”.

Strona wnosząca odwołanie uzasadnia je w sposób następujący:

Po pierwsze, Sąd błędnie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, gdyż niesłusznie wykluczył podobieństwo wizualne i fonetyczne między oznaczeniami „hellim” i „halloumi”. Sąd prawidłowo przyznał, że omawiane znaki towarowe mają identyczną pierwszą literę, sekwencję liter „ll” oraz ostatnie litery „i” i „m” (choć w odwrotnej kolejności). Jednocześnie przyjął, że ogólnie należało wykluczyć wszelkie podobieństwo na płaszczyźnie wizualnej. Te dwa wnioski wykluczają się wzajemnie. Przyznawszy istnienie pewnych podobieństw między kolidującymi ze sobą znakami, Sąd nie mógł dojść do wniosku, że między tymi znakami nie występuje żadne podobieństwo wizualne.

Po drugie, Sąd nie dokonał szczegółowej oceny charakteru odróżniającego znaku towarowego, mimo że ustalenie takiego charakteru jest konieczne i odgrywa istotną rolę przy badaniu

prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd. Sąd oparł się w tym względzie na decyzji Izby Odwoławczej i bez dokonania pogłębionej analizy przyjął, że znak towarowy strony wnoszącej odwołanie jest opisowy dla rodzaju sera pochodzącego z określonego regionu Cypru. Niemniej to właśnie tak kwestia stanowiła kluczowe zagadnienie w sporze. Zważywszy, że istotą wspólnego znaku towarowego jest dokładnie to, że w pewnym sensie pozwala na odstępstwa od zakazu rejestrowania opisowych elementów znaku towarowego, argumentacja Sądu prowadzi pośrednio do tego, że wspólny znak towarowy automatycznie może mieć tylko charakter nieznacznie odróżniający. Takie stwierdzenie jest niezgodne z art. 66 rozporządzenia nr 207/2009. Nawet jeśli w przypadku „Halloumi” mamy do czynienia ze znakiem wspólnym, sam ten fakt nie przesądza o charakterze odróżniającym takiego znaku. Ów charakter winien był zostać poddany odrębnej i pogłębionej analizie. Halloumi stanowi nazwę sera produkowanego konkretnie przez daną grupę wytwórców, a nie ogólnie opisową nazwę sera, twarogu itp. Halloumi nie można zatem porównywać na przykład z „mozzarella”.

Podsumowując, przyjęty przez Sąd wniosek dotyczący wykluczenia wszelkiego podobieństwa wizualnego i fonetycznego, mimo ustalenia elementów wspólnych rozpatrywanym znakom, oraz uzasadnienie leżące u podstaw przyjęcia, że znak towarowy strony wnoszącej odwołanie ma charakter nieznacznie odróżniający, bez poddania go szczegółowej analizie, doprowadziły do tego, że przeprowadzone przez Sąd badanie było wadliwe, wskutek czego błędnie wykluczono prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof (Austria) w dniu 27 sierpnia 2012 r. — Shamsu Abdullahi

(Sprawa C-394/12)

(2012/C 343/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Asylgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Shamsu Abdullahi

Strona pozwana: Bundesasylamt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 19 rozporządzenia nr 343/2003⁽¹⁾ w związku z art. 18 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie wyrażające zgodę zgodnie